

บทบาทขององค์การพัฒนาเอกชนต่างประเทศกับองค์การพัฒนาเอกชนไทย

4.1 บทบาทขององค์การพัฒนาเอกชนต่างประเทศ

การดำเนินกิจกรรมขององค์การพัฒนาเอกชนต่างประเทศ อาจเกิดขึ้นได้ในระดับภายในประเทศหรือระดับภูมิภาคหรือระดับระหว่างประเทศ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของกิจกรรมและเป้าหมายของกิจกรรมนั้นๆ โดยมีหลักการพื้นฐานในการทำงานคือ การดำเนินงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในสังคม โดยเฉพาะประชาชนผู้ยากไร้ที่ประสบปัญหาความทุกข์ยากหรือถูกเอารัดเอาเปรียบหรือความอยุติธรรม มีการดำเนินงานที่ไม่แสวงหากำไร และไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง กิจกรรมขององค์การพัฒนาเอกชนมีหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา การศึกษา และยังมิบทบาทเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอีกด้วย องค์การพัฒนาเอกชนที่มีบทบาทเด่นชัดเกี่ยวกับเรื่องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติคือ The International Union for Conservation of Nature and Natural Resources : IUCN และ Greenpeace แต่ละองค์การมีการก่อตั้งและมีบทบาทดังนี้

4.1.1 บทบาทของ The International Union for Conservation of Nature and Natural Resources : IUCN

ไอยูซีเอ็น เป็นองค์การพัฒนาเอกชนอิสระที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2491 มีฐานะเป็นนิติบุคคลระหว่างประเทศโดยมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามหลักวิทยาศาสตร์

วัตถุประสงค์ของ ไอยูซีเอ็น ตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญก่อตั้งสหภาพ มีสาระสำคัญ ดังนี้¹

¹ พันัส ทศนิยานนท์, "องค์กรเอกชนระหว่างประเทศ," ในเอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หน่วยที่ 8-15 (กรุงเทพมหานคร: หจก. โรงพิมพ์ชวนพิมพ์) หน้า 407-408.

1. เพื่อประกันว่ากิจกรรมใดๆเกี่ยวกับการพัฒนามีลักษณะเหมาะสมโดยจะสามารถรักษาศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติให้กลับฟื้นคืนตัวได้ดั้งเดิมเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคต
2. เพื่อประกันว่าบริเวณที่ดินและทะเลที่ไม่ได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ(ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเช่นนั้น) จะได้รับการจัดการเพื่อที่ทรัพยากรธรรมชาติจะได้รับการอนุรักษ์และพันธุ์สัตว์และสิ่งมีชีวิตต่างๆจะสามารถดำรงอยู่ได้ในจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสม
3. เพื่อคุ้มครองบริเวณที่ดินและแหล่งน้ำจืด น้ำเค็มที่มีพันธุ์ไม้และสัตว์ตระกูลที่หายากเป็นพิเศษอาศัยอยู่
4. เพื่อวางมาตรการพิเศษสำหรับการคุ้มครองไม่ให้พันธุ์พืชและสัตว์ตกอยู่ในอันตรายหรือสูญพันธุ์

แนวทางการดำเนินงานของ ไอดูซีเอ็น จึงมีเป้าหมายอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการส่งเสริมคุณค่าของมนุษย์ในด้านกายภาพ การศึกษา สังคม และสุนทรียภาพ ดำเนินงานเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งในระดับภาคสนามและระดับนโยบาย ผู้ดำเนินงานประกอบด้วยนักวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ²

ไอดูซีเอ็น สนับสนุนวิธีการของโลกในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุด สนับสนุนสมาชิกเป็นตัวแทนในเวทีโลกและสนับสนุนในแนวคิด เทคนิคที่จำเป็น ค้นหาวិธีการในการอนุรักษ์และพัฒนาเพื่อความยั่งยืน สนับสนุนให้มีผู้นำในการอนุรักษ์ เพื่อเคลื่อนไหวในเวลาที่เหมาะสม

ไอดูซีเอ็น เป็นองค์การหนึ่งซึ่งดำเนินการในระดับนานาชาติและกลุ่มอนุรักษ์ด้วยความสมัครใจและเป็นองค์การที่เป็นกลาง เพื่อร่วมทำงานในระหว่างกลุ่มอนุรักษ์ด้วยกัน เพื่อทำโครงการอนุรักษ์ ในองค์การประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ และทำงานโดยสมัครใจ

² Yahoo!Search Results-<http://search.yahoo.com/bin/sea....2> organization% 02 Living+

ในการดำเนินงานเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาลี้ภัยสิ่งแวดล้อมนั้น ไอยูซีเอ็น จะมีการประชุม สมัชชาทุกๆ 3 ปี เพื่อประชุมและหาข้อตกลงในการแก้ไขปัญหาลี้ภัยสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และมลภาวะเป็นพิษ การใช้ป่าไม้ในเขตร้อนขึ้นอย่างชาญฉลาด หรือการป้องกันความหลากหลายทางชีวภาพ สมัชชาจะทำการเลือกสภาเพื่อจัดทำโครงการในการดำเนินการในสามปีต่อไป

จำนวนโครงการที่ถือว่าเป็นพิเศษของ ไอยูซีเอ็น มี 6 ชนิด คือ ความอ่อนแอของพันธุกรรม สวนสาธารณะแห่งชาติและการป้องกันพื้นที่ ภูมิศาสตร์สิ่งแวดล้อม นิเวศวิทยา การวางแผนสิ่งแวดล้อม และการศึกษา ซึ่งแต่ละโครงการเป็นการทำด้วยความสมัครใจของหน่วยงานต่างๆ ได้มีการพบปะของผู้ นำ ผู้เชี่ยวชาญต่างๆทั่วโลกมากกว่า 5,000 คนในแต่ละครั้ง การให้การรับรอง การปฏิบัติงานรวมถึงแผนปฏิบัติการ การพัฒนานโยบาย การให้คำแนะนำในโครงการและโปรแกรมต่างๆ การกำหนดมาตรฐาน ในการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม ฝ่ายเลขาและผู้อำนวยความสะดวกจะปฏิบัติการอย่างใกล้ชิดกับโครงการต่างๆ

นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมา ไอยูซีเอ็น มีกิจกรรมด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อมหลายอย่างซึ่งดำเนินการ โดยคณะกรรมการฝ่ายนโยบายกฎหมายและการบริหารสิ่งแวดล้อม และศูนย์กฎหมายสิ่งแวดล้อม ของสหภาพ งานเหล่านี้คือ

1. รวบรวมข้อมูลด้านนโยบาย และกฎหมายสิ่งแวดล้อม ทำการศึกษาวิจัยด้านกฎหมาย รวมทั้งจัดพิมพ์เผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยนั้น
2. ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในการชกวางและจัดทำอนุสัญญา ระหว่างประเทศด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น
 - ก. อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติของทวีปแอฟริกา ค.ศ. 1968
 - ข. อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งพันธุ์กรรมและสัตว์ป่าที่ตกอยู่ในอันตราย ค.ศ. 1973
 - ค. ข้อตกลงว่าด้วยการอนุรักษ์หมีขั้วโลก ค.ศ. 1973
 - ง. อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์ธรรมชาติในแปซิฟิกใต้ ค.ศ. 1976
 - จ. อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์สัตว์ป่าที่อพยพถิ่นที่อยู่ตามฤดูกาลบางพันธุ์ ค.ศ. 1976
 - ฉ. กฎบัตรธรรมชาติของโลก ค.ศ. 1979 รวมทั้งร่างข้อตกลงว่าด้วย การอนุรักษ์ธรรมชาติและ ทรัพยากรธรรมชาติของอาเซียน

3. ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในการขอร่างและจัดทำกฎหมายและนโยบายของประเทศต่างๆที่แสดงความจำนงขอความช่วยเหลือ เช่นร่างกฎหมายว่าด้วยเขตพื้นที่คุ้มครองของประเทศสวีเดน ร่างกฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ของประเทศจอร์แดน ร่างกฎหมายว่าด้วยภาวะมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมของประเทศปาปัวนิวกินี ร่างกฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์สัตว์ป่าของประเทศปานามา ร่างกฎหมายว่าด้วยเขตพื้นที่อนุรักษ์ของประเทศมาลาวี เป็นต้น สำหรับประเทศไทยเคยได้รับความช่วยเหลือจากไออูซีเอ็น โดยส่งผู้เชี่ยวชาญมาช่วยจัดทำแผนการอนุรักษ์ของชาติเมื่อปี พ.ศ. 2521

4.1.2 บทบาทของกลุ่มกรีนพีซ : Greenpeace

กรีนพีซ เป็นองค์การสิ่งแวดล้อมที่มีผลงานเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก เป็นองค์การที่บุกเบิกการรณรงค์เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในระดับโลก ด้วยความเชื่อที่ว่าคนตัวเล็กๆแต่ละคนที่มีจิตใจมุ่งมั่นในการอนุรักษ์สามารถยับยั้งการกระทำที่จะทำลายธรรมชาติได้ ดังนั้นเมื่อมีเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานะแวดล้อม กรีนพีซ จะไปปรากฏตัวที่นั่นเพื่อสร้างความสนใจในหมู่สาธารณชน โดยใช้สื่อมวลชนเป็นตัวขยายผลให้เกิดความตื่นตัวของคนทั้งโลก กรีนพีซ เน้นการรณรงค์อย่างสันติ ต่อต้านการทำลายและทำร้ายชีวิตและทรัพย์สิน

การถือกำเนิดของ กรีนพีซ เกิดขึ้นโดยกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียกตัวเองว่า “ Don't Make a Wave Committee ” ไม่ยอมปล่อยให้สหรัฐอเมริกาทดลองระเบิดนิวเคลียร์บนร่องแผ่นดินไหวในเขตอลาสก้า-แอมชิตก้า ผู้ประท้วงได้ชูป้าย “ Don't Make a Wave. Its Your Fault Goes ” แต่อย่างไรก็ตามหน่วยงาน US Atomic Energy Commission (AEC) เพิกเฉยต่อการประท้วงและได้ทำการทดลองนิวเคลียร์ต่อไป ภายใต้รหัส “มิลโรว์” ต่อมาในปี ค.ศ. 1971 สหรัฐอเมริกาประกาศจะทดลองนิวเคลียร์อีกภายใต้รหัส “คานานิกิน” ซึ่งมีความรุนแรงกว่าการทดลอง มิลโรว์ถึงห้าเท่า

บุคคลที่มีส่วนในการก่อตั้งกลุ่มกรีนพีซ คือ Jim Bohlen ซึ่งเคยเป็นนักค้าน้ำทะเลลึกและผู้ควบคุมเรดาร์ของราชนาวีสหรัฐอเมริกา รุ่นสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเขาได้พาครอบครัวย้ายไปอยู่ที่เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา และได้พบกับคู่สามีภรรยา Stowe ในปี ค.ศ. 1967 ทั้งคู่นับถือศาสนาแควกเคอร์ ซึ่งเชื่อในการเป็นประจักษ์พยานหรือ Bearing Witness อันเป็นวิธีประท้วงอย่างอหิงสา ณ สถานที่เกิดเหตุการณ์ เพื่อแสดงความไม่เห็นด้วย

Jim Bohlen และครอบครัว Stowe และมิตรสหาย ได้ก่อตั้งกลุ่มเฉพาะกิจเพื่อคัดค้านการทดลองนิวเคลียร์ที่แอมชิตก้า โดยนำถึงจากป้ายประท้วงที่ชายแดน สหรัฐอเมริกา-แคนาดา มาเป็นชื่อกลุ่ม "Don't Make a Wave Committee" และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "Greenpeace" เพื่อประกาศเจตนารมณ์ที่ชัดเจนของคนในการสร้างสรรค์โลกที่มีความสมดุลของธรรมชาติ และสันติสุขของมวลมนุษยกรีนพีซ ประกาศตัวครั้งแรกโดยการที่กลุ่มอนุรักษ์ 12 คน แล่นเรือไปที่เกาะเอลคเชียน (Alectian Island) ในแอมชิตก้า (Amchitka) เพื่อต่อต้านการทดลองนิวเคลียร์ ของสหรัฐอเมริกาที่นั่น หลังจากนั้น กรีนพีซ ก็เริ่มมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก งานตุ๊กตูกบึกของขบวนการ กรีนพีซ มักอยู่ที่ทะเลและมหาสมุทร จะเรียกว่ามีสำนักงานเป็นเรือลอยลำอยู่ในทะเลก็ได้ เพราะพ้นไปจากการทดลองนิวเคลียร์ทั้งบนพื้นดินและใต้น้ำแล้ว ก็ยังมีการล่าปลาวาฬ ลูกแมวน้ำ ก-รทั้งกากกัมมัตรังถึงทะเล

การอนุรักษ์ปลาวาฬเป็นกิจกรรมหนึ่งของกรีนพีซ แผนการช่วยปลาวาฬเป็นแผนง่ายๆตรงไปตรงมาคล้ายกับการแล่นเรือเข้าไปเป็นประจักษ์พยาน ณ จุดทดลองนิวเคลียร์ นั่นคือการแล่นเรือเข้าขวางระหว่างเรือล่าปลาวาฬ กับฝูงปลาวาฬ โดยใช้เรือที่ชื่อว่า Vega และ Greenpeace (Phyllis cormack เดิม) จนเป็นเหตุให้รัฐบาลญี่ปุ่นได้ตอบด้วยการขู่มิให้ขั้วขวางการล่าปลาวาฬ ในการดำเนินการเพื่อขั้วขวางการล่าปลาวาฬนั้น กรีนพีซ ได้บันทึกภาพการล่าปลาวาฬของเหล่าบรรดาเรือล่าต่างๆไว้โดยละเอียด และเมื่อกลุ่มกรีนพีซ กลับเข้าฝั่งจึงได้นำภาพการล่าปลาวาฬออกเผยแพร่ทางโทรทัศน์ทั่วสหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และยุโรป ผลของการเผยแพร่ภาพการล่าปลาวาฬดังกล่าวทำให้เกิดกลุ่มอนุรักษ์เล็กๆที่เรียกตัวเองว่า "กรีนพีซ" ขึ้นมากมายตามที่ต่างๆในสหรัฐอเมริกา

นอกจากการรณรงค์เรื่องปลาวาฬแล้ว สมาชิกกรีนพีซ อีกสายหนึ่งได้ดำเนินการช่วยชีวิตลูกแมวน้ำซึ่งถูกฆ่าเพื่อนำเอาขนสีขาวอ่อนนุ่มไปทำเสื้อโค้ด ถุงมือ รองเท้าสกี ประดับของกระจุกกระจิก และของฟุ่มเฟือยอื่นๆ ในประเทศนอร์เวย์และแคนาดา โดยไม่มีการจำกัดโควตาในการฆ่า ดังนั้นสมาชิกกรีนพีซ จึงเข้าขั้วขวางการฆ่าลูกแมวน้ำโดยนำเอาสีไปทันทึบนของลูกแมวน้ำเพื่อทำให้แกลดูมอมแมมน้ำเกลียดและหมดคุณค่า ขบวนการดำเนินการประท้วงและขั้วขวางการฆ่าลูกแมวน้ำได้ถูกแพร่ไปสู่วงกว้างในระดับนานาชาติและทำให้การประท้วงการล่าลูกแมวน้ำกลายเป็นการประท้วงประจำปี ซึ่งมีผลทำให้การล่าลูกแมวน้ำลดลงไปอย่างมาก

กรีนพีชนานาชาติ

ก่อนหน้าการก่อตั้ง “กรีนพีชนานาชาติ” ขบวนการกรีนพีชมีการเติบโตอย่างไม่เป็นระบบ นับตั้งแต่ช่วงห้าทศวรรษที่ผ่านมาการก่อตั้งก็มีกรีนพีชกลุ่มต่างๆเกิดขึ้นมากมายทั้งกรีนพีชอเมริกาเหนือและใต้ สำหรับ กรีนพีชยุโรป ไม่นับกรีนพีชกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยที่เกิดขึ้นโดยที่กลุ่มดั้งเดิมไม่รู้เรื่องอีกจำนวนมาก ต่างคนต่างทำงาน ไม่มีใครติดต่อกับใคร ทั้งยังมีปัญหาอีกมากมาย นับตั้งแต่เรื่องราวรับ-ร่ายจ่าย หนี้สิน บัญชี ความน่าเชื่อถือ ฯลฯ ทำให้ขบวนการกรีนพีชเกิดการระส่ำระสายอย่างมาก จนกระทั่งปี ค.ศ. 1977 ความขัดแย้งต่างๆถึงที่สุดเมื่อการเงินของกรีนพีชดั้งเดิมที่แวนคูเวอร์มีเคืองเป็นหนี้จำนวนมาก ในขณะที่กลุ่มกรีนพีชที่ซานฟรานซิสโก กลับได้เงินบริจาคสนับสนุนท่วมท้น จนทำให้กลุ่มแรกรู้สึกว่าการกลุ่มหลังเอาเปรียบ โดยการขโมยชื่อกรีนพีชที่กลุ่มตั้งสมชื่อเถียงมาด้วยความลำบากไปใช้ กลุ่มแวนคูเวอร์ จึงฟ้องกลุ่มซานฟรานซิสโก แต่กลุ่มซานฟรานซิสโก ก็ฟ้องกลับด้วยข้อหาหมิ่นประมาท แต่ผลสุดท้ายได้มีการตกลงกันโดยกลุ่มกรีนพีชยุโรป ยินดีช่วยกลุ่มแวนคูเวอร์ชำระหนี้ และกรีนพีชกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยตกลงสร้าง “กรีนพีชนานาชาติ” ร่วมกันโดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ กรุงอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ จัดทะเบียนเป็นมูลนิธิไม่เอาผลกำไร และกรีนพีชแต่ละกลุ่มสามารถดูแลกิจการและทำงานในท้องถิ่นของตนเองตามลักษณะปัญหาในประเทศได้อย่างอิสระ โดยมีสภาผู้ตรวจสอบกลางเป็นฝ่ายตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ

ในปัจจุบันกรีนพีชมีโครงสร้างการบริหารองค์กรแบ่งเป็นสำนักงานในระดับประเทศและระดับภูมิภาค (national and regional offices) 43 แห่งใน 30 ประเทศ ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ ประจำ 1,330 คน โดยมีองค์กรแม่กรีนพีชนานาชาติ ในอัมสเตอร์ดัมทำหน้าที่เป็นองค์กรประสานงาน สำนักงานแต่ละแห่งมีการติดต่อเชื่อมระบบคอมพิวเตอร์ถึงกันตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986 กรีนพีช มีนโยบายที่เน้นการทำงาน และจะเปิดสำนักงานในภูมิภาคเอเชียซึ่งถือได้ว่าเป็นพื้นที่ใหม่ในการทำกิจกรรมของกรีนพีช ประเด็นหลักของการทำกิจกรรมของกรีนพีช คือขยะและกากของเสียอันตราย ซึ่งมักจะมีการขนย้ายมาจากประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย มาทิ้งในภูมิภาคนี้โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีโครงการหลักเกี่ยวกับเรื่องนี้ในประเทศอินเดีย ความหลากหลายทางชีวภาพเป็นประเด็นหลักอีกประเด็นหนึ่งสำหรับภูมิภาคนี้ ขณะนี้มีโครงการในประเทศ ฟิลิปปินส์ ส่วนในมาเลเซีย และประเทศไทย มีการประสานงานกับองค์กรท้องถิ่นในด้านปัญหามลพิษ และเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน ในปัจจุบันกรีนพีชมีสำนักงานในประเทศญี่ปุ่น มีผู้ประสานงานประจำในประเทศอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ และมีโครงการที่จะเปิดสำนักงานในประเทศจีน

สำนักงานกรีนพีซแต่ละแห่งมีอิสระในการกำหนดโครงการและประเด็นในการรณรงค์ของตนเอง สภาของกรีนพีซเป็นผู้กำหนดนโยบาย การดำเนินงานของกรีนพีซนานาชาติ สำนักงานของกรีนพีซแต่ละแห่งทั่วโลกจะส่งตัวแทนมานั่งในสภาและมีการประชุมกันปีละครั้งเพื่อจัดสรรงบประมาณและวางแผนนโยบายโดยรวมในการดำเนินงานในปีนั้นและในระยะยาว

งบประมาณในการดำเนินงานมาจากเงินบริจาคของสมาชิก 5 ล้านคน ใน 158 ประเทศ และมาจากการจำหน่ายสินค้าของกรีนพีซ องค์การมีรายได้ประมาณ 150 ล้านดอลลาร์ต่อปี งบประมาณส่วนใหญ่ถูกใช้ไปเพื่อสนับสนุนการทำงานของสำนักงานต่างๆของกรีนพีซ ที่ยังไม่สามารถพึ่งตนเองทั้งหมดในการดำเนินกิจกรรม นอกจากนั้นก็ใช้ไปเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการรณรงค์ในแต่ละประเด็นรวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุดเพื่อให้ข้อมูลต่างๆถูกส่งไปยังสมาชิกและกลุ่มคนที่สนใจได้อย่างรวดเร็ว เพื่อสร้างพลังในการรณรงค์และเพื่อการดูแลรักษาและการปฏิบัติการของเรือ 7 ลำของ Greenpeace Marin Services

แม้กรีนพีซนานาชาติ จะประกอบไปด้วยกรีนพีซกลุ่มต่างๆแตกแขนงออกไปมากมาย แต่การทำงานของกลุ่มยังคงมีพื้นฐานการทำงานอย่างเดียวกัน คือ การเป็นประจักษ์พยาน ณ สถานที่เกิดเหตุ โดยอาจใช้เทคนิคอื่นๆให้ดูมีสีสันเรียกร้องความสนใจจากสื่อมวลชน ดังตัวอย่างต่างๆ เช่น

- กรณีโรงงานเคมีไบเออร์ เอจี (Bayer AG) ในประเทศเยอรมันนี้ ทิ้งสารพิษอันประกอบด้วย โลหะหนัก กรด และสารก่อมะเร็ง ออร์กาโนคลอรีน ลงทะเลเหนือ 550,000 ตันปีโดยทางเรือ กรีนพีซเนเธอร์แลนด์ได้พยายามเปิดเผยเรื่องนี้ให้สาธารณชนรับรู้ โดยการแล่นเรือเข้าขวางไม่ให้เรือขนส่งสารพิษออกจากท่าเรือที่ Rotterdam และแขวนป้ายประท้วงบริษัทไบเออร์ เป็นเวลาสามวัน ขบวนการทิ้งสารพิษลงทะเลถูกเผยแพร่ออกไปทั่ว สองปีต่อมา บริษัทไบเออร์ ก็ยุติการทิ้งสารพิษลงทะเล

- เดือนมกราคม ค.ศ. 1981 สมาชิกกรีนพีซสองคนปีนขึ้นไปบนปล่องควันของโรงงานอาฆ่าแมลงใน Hamburg ประเทศเยอรมันนี้ แขนงป้ายข้อความ "When the last tree is cut and the last killed, the last river poisoned, then you will see that you can't eat money" เพื่อประท้วงการปล่องควันพิษที่ทำให้เกิดภาวะฝนกรดขึ้นในเยอรมันนี้ ทำลายป่าไปจำนวนมาก รวมทั้งแม่น้ำลำธารต่างๆก็เกิดสารพิษเจือปนอยู่

- ก่อนสิ้นยุคการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ ในปี ค.ศ. 1995 การคัดค้านการทดลองก็ยังคงดำเนินไปอย่างคงเส้นคงวา โดยการแขวนป้ายประท้วงตามสถานที่ต่างๆ เช่น แขนงป้ายข้อความ “Time To Stop Nuclear Testing” ที่หอนาฬิกาบิกเบน หรือแขวนป้าย “Give Me Liberty From Nuclear Weapons. Stop Testing” บนเทที่ตันติภาพ

- ป่าโบราณซึ่งเป็นป่าฝนในเขตบริติชโคลัมเบียของแคนาดา ถูกบริษัททำไม้ตัดไม้เพื่อนำมาทำกระดาษจนเป็นเหตุให้ป่าไม้โบราณได้รับความเสียหายโดยเฉพาะ Great Bear Rainforest in British Columbia ซึ่งเป็นป่าโบราณที่ใหญ่ที่สุดของแคนาดาได้รับความเสียหายมาก กรีนพีซจึงได้เรียกร้องให้หยุดการทำไม้ในป่าโบราณโดยป็นขั้นไปหย่อนป้ายประท้วงบนหอสังเกตการณ์น้ำตกในแองการ่า ด้วยข้อความว่า “Save Ancient Forest” จากการประท้วงดังกล่าวทำให้บรรดาบริษัทต่างๆ ในยุโรปยกเลิกสัญญาซื้อไม้จากบริษัททำไม้ในแคนาดา และตกลงว่าจะไม่ใช้ไม้จากป่าโบราณตลอดไป³

การทำงานของกรีนพีซมีทั้งการทำงานภาคสนามและแทรกแซงในภาคนโยบาย ปลายทศวรรษ 1980 กรีนพีซเกี่ยวข้องกับวงประชุมนานาชาติมากมาย ได้คนทำงานที่มีพื้นฐานหลากหลาย ทั้งยังเชี่ยวชาญในทางการเมืองเข้ามาร่วมคิด ร่วมสร้างสมความน่าเชื่อถือ ทำให้กรีนพีซเป็นองค์กรที่สามารถให้คำแนะนำและข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่น่าเชื่อถือมากขึ้นในสายตาของรัฐบาลต่างๆ

นอกจากการรณรงค์ต่างๆ แล้ว กรีนพีซได้เริ่มวางฐานปรัชญาใหม่ที่เรียกว่า “หลักการกันไว้ก่อน” หรือ “Precautionary Principle” แก่นานาประเทศ แนวความคิดใหม่นี้มีสาระสำคัญคือ “จะไม่มี การปฏิบัติการทางทะเลใดๆ เลยที่จะได้รับอนุญาต หากไม่ได้มีการทำความเข้าใจถึงผลพวงของกิจกรรม เหล่านั้นต่อสภาพแวดล้อมทางทะเลอย่างถ่องแท้เสียก่อน” หลักการนี้เกิดขึ้นจากการประชุมคณะมนตรีทะเลเหนือ (The North Sea Ministers Conference) ในปี ค.ศ. 1987 แล้วได้กรีนพีซเป็นผู้ประสานต้องจน ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ

ขณะเดียวกันกรีนพีซได้พัฒนาตนเองด้วยการตั้งทีมนักวิทยาศาสตร์เพื่อการวิเคราะห์วิจัยขึ้นมา เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมและขัดข้อขัดแย้งระหว่างงานรณรงค์ต่างๆ อย่างครบวงจร สำนักงานกรีนพีซต่างๆ ค่อยๆ พัฒนาผู้เชี่ยวชาญขึ้นมาเป็นของตนเอง เช่น เรือปฏิบัติการของเยอรมันนี รถขับปฏิบัติการ

³ Forest:Greenpeace USA. [http:// www. Greenpeace usa. Ory/forests/forsts.htm](http://www.Greenpeace.usa.Ory/forests/forsts.htm) -Internet .

การของสวีเดนและออสเตรีย รวมทั้งหน่วยวิทยาศาสตร์กรีนพีซที่มหาวิทยาลัยแห่งกอนดอน เป็นต้น

ในอนาคต กรีนพีซ ได้พยายามศึกษาความน่าจะเป็นเกี่ยวกับการใช้พลังงานทดแทนพลังงานนิวเคลียร์ และพยายามเร่งการศึกษาเกี่ยวกับพลังงานแสงอาทิตย์โดยเร่งรัดให้มีการพัฒนาเทคโนโลยี Photovoltaic Cell และ ขยายตลาดให้กว้างขวางขึ้น ทั้งยังริเริ่มโครงการนำร่องอย่างเช่น การสร้างโรงเก็บของ (ของกรีนพีซเอง) ในเยอรมันนี ที่นับเป็นผลสำเร็จในด้านการสร้างอาคารพลังงานแสงอาทิตย์ และเปิดสำนักงานพลังงานแสงอาทิตย์ในสหราชอาณาจักรเมื่อ ปี ค.ศ. 1995 ด้วยความสนับสนุนของกรีนพีซ นอกจากนี้กรีนพีซยังได้ช่วยออกแบบหมู่บ้านโอลิมปิก ที่จะจัดขึ้นที่ออสเตรีย ในปี ค.ศ. 2000 โดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ของใช้ต่างๆในหมู่บ้านต้องใช้ชนิดประหยัดพลังงานและปราศจาก พิวีซี และคลอรีน ของใช้ต่างๆมีความสามารถรีไซเคิลน้ำและของเสียต่างๆได้ในตัว ใช้ไม้จากป่าไม้ยั่งยืนที่มีการจัดการดีและสร้างบ้านอนาคตตัวอย่างสำหรับคนจีนอีกด้วย

4.2 บทบาทขององค์การพัฒนาเอกชนไทย

บทบาทขององค์การพัฒนาเอกชนไทยในระยะเริ่มแรกจะเน้นในเรื่องสวัสดิการสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชนบท ต่อมาเมื่อมีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) รัฐได้เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท ประกอบกับปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงทางระบบนิเวศ อันเนื่องมาจากการเร่งรัดพัฒนาประเทศโดยใช้ทรัพยากรในกระบวนการผลิตอย่างมากโดยไม่คำนึงถึงฐานทรัพยากรที่ขาดความสมดุลและความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงเป็นจุดเริ่มต้นขององค์การพัฒนาเอกชนไทยที่มีวัตถุประสงค์หลักในการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้น

4.2.1 บทบาทของสมาคมสร้างสรรค์ไทย (Thai Environmental and Community Development Association)

ความเป็นมา

สมาคมสร้างสรรค์ไทย เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2527 จากความตั้งใจของนักธุรกิจกลุ่มหนึ่ง โดยการชักชวนของคุณหญิงชดช้อย โสภณพานิช ที่อยากเห็นกรุงเทพมหานคร ซึ่งขณะนั้นติดอันดับเมืองสกปรกของโลก สะอาดขึ้น การผนึกกำลังของบริษัทธุรกิจเอกชน 19 บริษัทที่มีบทบาทในสังคมทั้งในด้านสื่อสารมวลชน การตลาด และการประชาสัมพันธ์ ทำให้ “ ชมรมสร้างสรรค์ไทย ” ในปี พ.ศ. 2527 ภายใต้อิทธิพลของ “ คาวีพิเศษ ” สามารถปลุกจิตสำนึกของประชาชนในการ “ ช่วยกันรักษาเมืองไทยให้สะอาด ” จากภาพยนตร์โฆษณา “ การ์ตูนคาวีพิเศษ ”

จากปี พ.ศ. 2527 ที่ขยะในกรุงเทพฯ เกิดขึ้นวันละ 2,500 กว่าตัน และมีอัตราเพิ่มขึ้นตลอดมา เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ “ คาวีพิเศษ ” ต้องทำงานต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน พร้อมกับแสวงหาแนวทางการบริหารที่จะแก้ปัญหาจากโจทย์ที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ และหน่วยงานธุรกิจเอกชนในท้องถิ่นระดับเขต จังหวัด โรงเรียน โรงพยาบาล สำนักงานสาธารณสุข มหาวิทยาลัย ชุมชน ฯลฯ

สถานภาพทางกฎหมาย สมาคมสร้างสรรค์ไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคลและจดทะเบียนกับกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นองค์การพัฒนาเอกชนด้านคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมายหลักในการดำเนินงานคือ เด็ก และเยาวชน โดยมียุทธศาสตร์ในการดำเนินงานดัง

นี้

1. รวบรวมข้อมูล หยั่งเชิง ระดมความคิด วางแผนโครงการ
2. ใช้สื่อที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย นำเสนอมุมมองด้านบวก ดึงดูดความสนใจ ตรง

ประเด็นและเข้าใจง่าย

3. จุดประกายความคิด สร้างความรู้สึกร่วมกันของ หวงเหิน ปกป้อง
4. เสนอทางเลือกตามแนวทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม
5. ลงมือทำโดยให้เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการทำงานร่วมกับชุมชน

ชน

6. สร้างพฤติกรรมใหม่ เช่น ทิ้งขยะเป็นที่ เป็นทาง เลิกใช้โฟมทำหรีด, กระถาง
7. สร้างและเสริมเครือข่าย กลุ่มคน องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม สร้างความสัมพันธ์ใหม่ที่เอื้อให้รัฐและประชาชนทำงานร่วมกัน

ประเภทของกิจกรรม

1. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร โดยการนำเสนอแนวคิด ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ วิธีปฏิบัติ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจ ความตื่นตัว และดึงดูดความสนใจของประชาชน หน่วยงาน ให้ร่วมโครงการ กิจกรรม รวมทั้งผลิตและเผยแพร่สื่อเข้าสู่สถาบันการศึกษา ชุมชนและหน่วยงาน เช่น
 - โครงการละครสร้างสรรค์สำหรับเด็ก "มะมา สร้างโลกสะอาดสดใสกับดาวพิเศษ" เพื่อปลูกฝังเด็กให้เกิดความรัก ความเข้าใจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมง่ายๆ และสามารถปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้
 - โครงการ "แฟนต้า ดาวพิเศษ เยี่ยมโรงเรียน " เสนอละครหุ่นเป็นกิจกรรมเสริมความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ปีละ 30 โรงเรียน จำนวนนักเรียนกว่า 20,000 คน ครูอาจารย์ 1,000 คน ดำเนินการโดย บริษัทไทยน้ำทิพย์ จำกัด
 - โครงการ "จุดดาวพิเศษ" เพื่ออบรมนิสิต-นักศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ฝึกการจัดกิจกรรมทั้งในสถาบันและชุมชนเพื่อเป็นฐานที่ดีสำหรับผู้ใหญ่ในอนาคตของชาติ ซึ่งมีนิสิต นักศึกษาเข้าร่วม 523 คน จาก 45 สถาบัน
 - รายการโทรทัศน์ "มะมา ...ร่วมกันสร้างสรรค์กับจุดดาวพิเศษ" เพื่อสร้างภาพพจน์และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนอื่นๆ และเชิญชวนให้ร่วมมือกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - โครงการประกวดภาพถ่ายโดยคัดเลือกภาพลงตีพิมพ์ พร้อมคำบรรยายลงหนังสือพิมพ์สกุลไทยทุกฉบับ เพื่อเป็นสื่อเชิญชวนประชาชนทั่วไปให้มีจิตสำนึกเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม มีสถาบันการศึกษาหลายแห่งและหน่วยงานได้ติดต่อขอภาพไปจัดนิทรรศการ จัดภาพจาก

สกลุไทยไปประกอบการเรียนการสอน ในปี 2538 ได้ดำเนินโครงการ "สร้างสรรคไทย ให้เขียว สะอาด" ร่วมไปถึงแวดลอมอาเซียน

2. การรณรงค์ป้องกันและแกไขถึงแวดลอม โดยการผลิตสื่อ นำเสนอแนวความคิด ข้อมูล ความรู้ และจัดโครงการ กิจกรรม เพื่อสร้างกระแสดึงดูดความสนใจ และร่วมปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ การป้องกันแกไขปัญหาถึงแวดลอม เช่น

- โครงการ "แยกเศษกระดาษเพื่อชีวิตป่ากับดาวพิเศษ" โดยผลิตสื่อรณรงค์ เช่น ภาพยนตร์ โฆษณา โปสเตอร์ โบปลิว เพื่อประชาสัมพันธ์ เสริมความรู้ถึงปัญหาและกระบวนการรีไซเคิล และได้เตรียมกล่องกระดาษสำหรับใส่เศษกระดาษเพื่อเป็นอุปกรณ์ต่อหน่วยงานที่สนใจร่วมรณรงค์ ได้รับบสนับสนุนจากกองทุนถึงแวดลอม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและถึงแวดลอม และธุรกิจเอกชน โดยร่วมกิจกรรมกับ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ ได้ส่งชื่อเชิญชวนร่วมโครงการ เช่น จังหวัดต่างๆ 76 จังหวัด โรงเรียน 1,126 โรงเรียน หน่วราชการ 36 แห่ง หน่วงานเอกชน 33 แห่ง รัฐวิสาหกิจ 12 แห่ง
- จัดซุ่มแยกเศษกระดาษในงานต่างๆ เชิญชวนให้ประชาชนผู้เข้าร่วมงานนำเศษกระดาษมา แลกผลิตภัณฑ์ และให้ซาถึงผู้รับซื้อของแกมารับไปขายต่อให้โรงงาน ในงานถึงแวดลอม 38' เวลา 3 วัน ได้กระดาษ 4,296 ก.ก. ในงานวันเด็กที่สภาสตรี 1 วัน ได้กระดาษ 3,186 ก.ก.
- โครงการ "ร่วมใจทำไทยให้สะอาด" สนับสนุน รณรงค์ให้ชุมชน ประชาชน ร่วมทำความ สะอาด กำจัดขยะและแยกเศษกระดาษโดยดำเนินงานควบคู่กับโครงการ "แยกเศษ กระดาษ" มีหน่วงานที่ส่งผลงานระหว่าง กันยายน -ตุลาคม 2538 รวม 39 จังหวัด เป็น หน่วราชการ 36 แห่ง รัฐวิสาหกิจ 8 แห่ง หน่วงานเอกชน 4 แห่ง โรงเรียน 122 โรงเรียน ได้กระดาษ 220.8 ตัน
- โครงการติดตั้งถังดักไขมันในโรงเรียน 32 โรงเรียน ที่อยูริมแม่น้ำเจ้าพระยา ในพื้นที่ 6 จังหวัด สนับสนุนโดย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและถึงแวด ลอมเป็นโครงการนำร่อง เพื่อรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนให้โรงเรียนและ หน่วงานอื่นๆติดตั้งถังดักไขมัน อันเป็นการบำบัดน้ำเสียขั้นพื้นฐาน

การใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

สมาคมสร้างสรรค์ไทย ได้ใช้สิทธิในการขอรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร (ธนาถ) ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่วนการใช้สิทธิในการขอรับทุนสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมนั้น สมาคมฯ ได้เสนอโครงการเพื่อขอรับทุนสนับสนุนโดยต่อเนื่องตลอดมา เช่น โครงการรณรงค์แยกเศษกระดาษเพื่อชีวิตป่ากับดาวพิเศษ ระยะเวลาปฏิบัติงาน กันยายน 2538- พฤศจิกายน 2539 วงเงินสนับสนุน 5 ล้านบาท และโครงการร่วมลดขยะบรรจุภัณฑ์โฟมกับดาวพิเศษ ระยะเวลาปฏิบัติงานกรกฎาคม 2540-มิถุนายน 2541 วงเงินสนับสนุน 5 ล้านบาท เป็นต้น

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สมาคมสร้างสรรค์ไทยได้สร้างเครือข่ายขององค์กรที่สนใจปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆควบคู่ไปกับการเป็นศูนย์กลางในการรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน เป็นที่ปรึกษาวางแผนงาน จัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้เผยแพร่สื่อและเครื่องมือในการรณรงค์ทั้งโดยการจำหน่ายสินค้าในราคาต้นทุนและไม่คิดค่าใช้จ่ายให้กับหน่วยงานต่างๆที่ติดต่อเข้ามา ในกลุ่มวัยรุ่นมีจุดดาวพิเศษซึ่งเป็นนิสิต-นักศึกษาระดับอุดมศึกษากว่า 500 คน จาก 50 สถาบัน ทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสาร แนวคิด รวมถึงเฟ้าระวังและคอยตักเตือนผู้กระทำผิด

4.2.2 บทบาทข่ายความร่วมมือเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาไทย (Thai Environment and Development network –TEDNET)

ความเป็นมา

ปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่กำลังแผ่กระจายขอเอาความรุนแรงปกคลุมพื้นที่เมืองและชนบททั่วประเทศ ก่อผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างกว้างขวางได้ส่งผลให้เกิดการรวมตัวของคณะบุคคลและกระบวนการทำงานที่หลากหลายทางด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังเพิ่มจำนวนขึ้นทั้งองค์กรและภารกิจ

การจัดงานเวทีสิ่งแวดล้อมไทยประจำปี นับตั้งแต่ พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา ได้กลายเป็นสะพานเชื่อมโยงให้กับองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาทั่วประเทศ ทั้งในส่วนของภาครัฐ ธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน ตลอดจนเครือข่ายองค์กรท้องถิ่นต่างๆ ได้มีโอกาสมาพบปะ

แลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์และร่วมติดตามสถานการณ์ พร้อมๆกับการร่วมกันกำหนดบทบาทขององค์การสมาชิกและร่วมกันประมวลข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลต่อผู้บริหารองค์การระดับนโยบาย ตลอดจนสาธารณชนทั่วไป

มติของที่ประชุมประจำปีเวทีสิ่งแวดล้อม 38 ได้ประมวลข้อเสนอ วิสัยทัศน์ อุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมของประเทศ เพื่อบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) พร้อมกันนี้ที่ประชุมได้มีแถลงการณ์ร่วมที่จะติดตามและดำเนินการตามแผนที่เสนอตลอดช่วง 5 ปีข้างหน้าของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันในการลงมือปฏิบัติและปฏิบัติการร่วมกับเครือข่ายองค์การชุมชนและท้องถิ่นทุกภูมิภาคทั่วประเทศในการขยายผลแผนการรณรงค์ฟื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำ ป่าชุมชน และป่าชายเลน และร่วมกันบวชป่า 50 ล้านต้นเพื่อทุกเกล้าถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 9 เนื่องในวโรกาสที่ทรงครองราชย์เป็นปีที่ 50

นอกจากนี้ที่ประชุมยังได้มีมติร่วมกันก่อรูป “ข่ายความร่วมมือเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาไทย (Thai Environment and Development Network : TEDNET)” เพื่อเป็น “กลไกประสานงาน” ให้เกิดความต่อเนื่องของกระบวนการทำงานในหมู่องค์การสมาชิกประมาณ 200 องค์การ และช่วยหนุนเสริมกลไกการทำงานของประชคมจังหวัด ในการร่วมมือสร้างสรรค์ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนบนพื้นฐานการทำงานเชิงพหุภาคี⁴

⁴ ท้องถิ่นของเราทำเมืองไทยให้น่าอยู่และยั่งยืน หนังสือประกอบการจัดงานเวทีสิ่งแวดล้อม 39 ทำเมืองไทยให้น่าอยู่และยั่งยืน 2540 . 3-9 มกราคม 2540 ณ บริเวณลานเสาชิงช้า กรุงเทพมหานคร โดยข่ายความร่วมมือเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาไทย หน้า 17-18.

แนวคิดและหลักการก่อตั้ง TEDNET

ในช่วงริเริ่ม คณะกรรมการจัดงานเวทีสิ่งแวดล้อมไทย 38 และองค์การสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา จำนวนหนึ่ง ได้ก่อตั้งและพัฒนา TEDNET โดยมีแนวคิดและหลักการดังนี้

1. มีบทบาทเป็นศูนย์(ประสานงาน) สนับสนุนทางวิชาการ ข้อมูลและการประสานงาน แก่กลุ่ม/องค์การสิ่งแวดล้อมและเครือข่ายสิ่งแวดล้อมท้องถิ่นในฐานะเท่าเทียมกัน โดยส่งเสริมให้องค์การท้องถิ่นมีความอิสระ และสร้างสรรค์งานอย่างเต็มที่
2. ทิศทางการทำงานและเคลื่อนไหวอยู่ในทางเดียวแต่สองกระบวน คือ การทำงานสอดคล้องประสานเชื่อมโยงและติดตามกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ตลอดระยะเวลา 5 ปี กระบวนหนึ่ง และอีกกระบวนหนึ่งคือการเคลื่อนไหวที่เป็นอิสระแต่ก็ยังร่วมความเชื่อแนวทางและจิตวิญญาณของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่เน้นการพัฒนาอันถือคนเป็นศูนย์กลาง
3. เป้าหมายหรือพื้นที่หลักของการทำงานในช่วง 5 ปี คือ มุ่งส่งเสริมสนับสนุน การก่อตั้งและบทบาท “ประชาคมจังหวัด” พร้อมๆกันไปกับการดำเนินกิจกรรมในระดับภาคเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์และภารกิจ TEDNET

1. เพื่อความสำเร็จในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จะมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมและการทำงานในระดับภาคและในลักษณะหลากหลายภาคี
2. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลและฝึกกำลัง ร่วมใจ ลงมือปฏิบัติการและขยายผล จะมุ่งส่งเสริมและจัดให้มีเวทีขององค์การสมาชิกและประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเพื่อตอบสนองต่อการเลี้ยงชีพ การจัดการพิทักษ์ฟื้นฟู และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
3. เพื่อเป็นกลไกอำนาจให้เกิดกระบวนการปฏิบัติการ สรุปรบเรียนติดตามผล และปรับยุทธศาสตร์ของประชาชนต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ในช่วง 5 ปีข้างหน้า จะร่วมมือกับภาครัฐบาล สาธารณชน เทศบาล จังหวัด และหน่วยราชการต่างๆ

โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการดำเนินการต่างๆที่เกี่ยวข้องอย่าง
ต่อเนื่อง⁵

ขอบเขตของภารกิจ TEDNET

1. เชื่อมโยงองค์การสมาชิกเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการประมวลข้อมูลและจัดระบบ
“ลานข่าวสาร” เพื่อสนองต่อการเคลื่อนไหวของงานอย่างทันกาล
2. เชิญชวนและเอื้ออำนวยให้องค์การสมาชิก ประสานงาน หนักกำลัง ปฏิบัติการ ในรูปกิจ
กรรมที่หลากหลาย เช่น
 - เปิดเวทีชาวบ้าน เวทีสาธารณะชนในแต่ละท้องถิ่น
 - เชื่อมโยงและส่งเสริมความเข้มแข็งของเครือข่ายสิ่งแวดล้อมแต่ละท้องถิ่น พัฒนากลไก
ประสานความร่วมมือในรูป “เบญจภาคี” หรือ “ทศภาคี”
 - จัดกิจกรรมร่วมกับจังหวัด เทศบาล และหน่วยงานราชการในการเสริมสร้างสำนึกและ
ความเข้าใจตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนต่อการร่วมจัดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
และทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละท้องถิ่น
3. เป็นกลไกกลาง ประสานงานให้เกิดการร่วมมือกับรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการชี้ชวนให้องค์การภาคธุรกิจ สถาบันวิชาการ ทั้งส่วนกลาง
และท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน และเครือข่ายขององค์กรชุมชน เข้าร่วม “โครงการนำร่อง” เป็นตัว
อย่าง เป็นเวทีการเรียนรู้ที่จะนำไปประเมินผลสรุปบทเรียนและขยายผลต่อไป เช่น
 - โครงการนำร่อง “ประชาคมจังหวัด”
 - โครงการนำร่อง “เครือข่ายสิ่งแวดล้อมเมือง”
 - โครงการนำร่อง “ธุรกิจชุมชนและอุตสาหกรรมชุมชน”

⁵ เครือข่ายองค์กรสิ่งแวดล้อม³⁸ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
2539, “ร่วมใจ...ทำกัน...วันนี้!” สมุดปกเขียว รายงานผลการสัมมนาเวทีสิ่งแวดล้อมไทย 38 เอกสาร
รายงานผลการสัมมนาสิ่งแวดล้อม 39 ณ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ 1-3 ธันวาคม
2538 .

- โครงการนำร่อง “การจัดการและฟื้นฟูป่าผืนใหญ่ทั่วประเทศในรูปแบบความร่วมมือเบญจภาคี”
- โครงการนำร่อง “การฉีกกำลังความร่วมมือเบญจภาคีในโครงการพระราชดำริพัฒนาลุ่มน้ำปากพนัง”

กลยุทธ์หลักของ TEDNET

เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมองค์การสมาชิก “เครือข่ายสิ่งแวดล้อม” และ “ประชาคมจังหวัด” ให้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐและภาคธุรกิจ ในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสนองตอบต่อภารกิจของครอบครัว ชุมชน และเพื่อฟื้นฟู ทรัพยากรให้เกิดความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น TEDNET จึงกำหนดกลยุทธ์หลักในการทำงานดังนี้

กลยุทธ์ 1 : ประชาคมจังหวัด

สนับสนุนให้เกิด “ประชาคมจังหวัด” เพื่อเป็นเวทีและกลไกท้องถิ่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและฉีกกำลังความร่วมมือของประชาชนหลากหลายภาคีในท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาท อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมร่วมกับภาครัฐทั้งส่วนกลางและระดับจังหวัด เทศบาล สถาบันการศึกษา องค์กรธุรกิจเอกชน สื่อมวลชน และองค์การพัฒนาเอกชน

กลยุทธ์ 2 : ลานข่าวสารและเวทีสื่อสารสรรค์

ร่วมมือกับองค์การสมาชิกที่มีบทบาทด้านข่าวสารและสื่อสารมวลชน ให้เข้ามาร่วมกันจัดทำ “ลานข่าวสาร” (Bulletin Board System) เพื่อสื่อข่าวสารและข้อมูลโดยสื่อที่หลากหลายและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในหมู่องค์การสมาชิกและประชาชนที่สนใจ

กลยุทธ์ 3 : ร่วมสนับสนุนและประสานงานให้เกิดเวที “โต๊ะกลม” และประชาพิจารณ์

ระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์จากองค์การสมาชิกและองค์การชุมชนกับภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับชุมชน ระดับจังหวัด ภูมิภาคและเวทีระดับนโยบาย

กลยุทธ์ 4 : เวทีนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการประสานงานองค์การพัฒนาเอกชน และเครือข่ายความร่วมมือสิ่งแวดล้อมในทุกภูมิภาค เพื่อเปิดเวที ติดตามผล ประมวลผล และปรับทิศทาง และนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ด้วยการเชื่อมโยงเวทีดังกล่าวในทุกระดับนโยบาย

พร้อมกันนี้ยังประสานให้เกิดการจัดเวทีสิ่งแวดล้อมประจำปีโดยองค์การสมาชิกและองค์การร่วม จัดทั้งใน 7 ภูมิภาคและในส่วนกลางเพื่อเป็นเวทีที่องค์การสมาชิกจะได้นำประสบการณ์ ข้อเสนอเชิงนโยบายมาประมวลเสนอต่อสาธารณชนและผ่านนโยบายที่เกี่ยวข้องพร้อมๆกับการเปิดเวทีให้สาธารณชนได้เข้าร่วมเรียนรู้ถึงบทเรียน สักยภาพ ความสำเร็จ ของการจัดการสิ่งแวดล้อมในโอกาสการจัดงานเวทีสิ่งแวดล้อมประจำปี

ขอบเขตของกลไกการประสานงาน

มีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้อาวุโสและผู้ทรงคุณวุฒิจาก 5 ภาคว่า ประมาณ 7-9 คน ที่มีอายุการทำงานต่อเนื่องในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เพื่อติดตามสรุปผล ประมวลผล และสืบสานเจตนารมณ์ของข้อเสนอต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ร่วมกับรัฐบาล สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

มีสำนักประสานงานที่เกิดจากการรวมตัวขององค์การสมาชิกเป็นแหล่งเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร และประสานงานกับทุกภาคีโดยมีรูปแบบในระยะแรกดังนี้

1. องค์การประสานงานหลัก (ระยะแรก)คือสถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา
2. องค์การร่วมประสาน คือ
 - มูลนิธิสื่อสร้างสรรค์
 - มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
 - สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
 - สถาบันการพัฒนาพื้นฐาน
 - มูลนิธิโลกสีเขียว

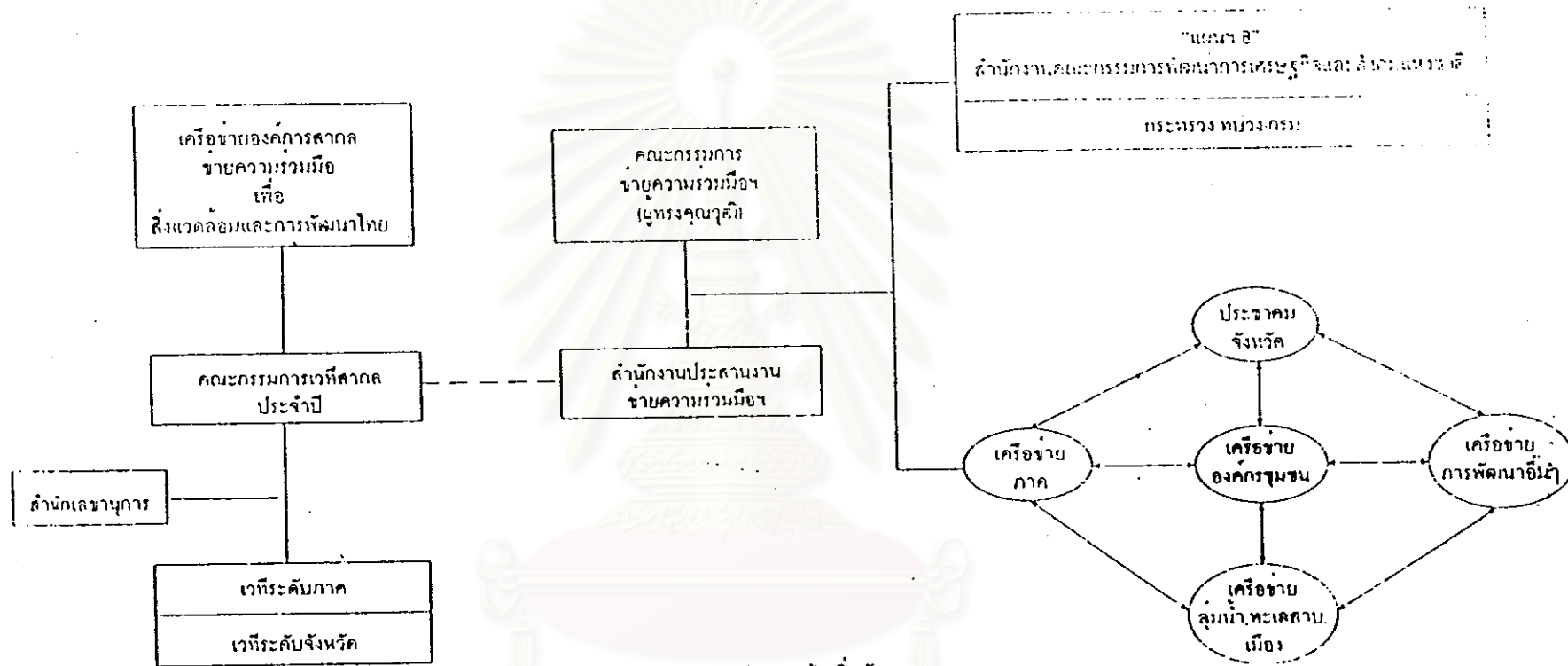
- คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชนพัฒนาชนบท (กป.อพช.)
- โครงการส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองระดับท้องถิ่น “ไลฟ์”

มีระบบสำนักงานและการจัดการรวมทั้งการจ้างบุคลากรเต็มเวลาทำที่จำเป็น เพื่อรับผิดชอบ
งานต่างๆ ตามแผน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่าง ข่ายความร่วมมือเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาไทย (Thailand Environment and Development Network-TEDNET)

- องค์กรประสานงานหลัก : - สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา
 องค์กรร่วมประสานงาน : - มูลนิธิสื่อสร้างสรรค์
 - มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
 - สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
 - สถาบันการพัฒนาพื้นฐาน
 - มูลนิธิโลกสีเขียว
 - คณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบท (คปอชช.)
 - โครงการส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองระดับท้องถิ่น "โลกรั้ว"

4.3 การเปรียบเทียบบทบาทขององค์การพัฒนาระหว่างประเทศกับบทบาทขององค์การพัฒนาเอกชนไทย

	องค์การพัฒนาระหว่างประเทศ		องค์การพัฒนาเอกชนไทย	
	IUCN	Greenpeace	TEDNET	สมาคมปกป้องสิ่งแวดล้อมไทย
สถานภาพ	นิติบุคคลระหว่างประเทศ	นิติบุคคลระหว่างประเทศ	กลุ่มกิจกรรม	นิติบุคคลและจดทะเบียนเป็นองค์การพัฒนาเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม
กิจกรรม	ส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม สมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามหลักวิทยาศาสตร์	-เมื่อเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะไปปรากฏตัวที่นั่นเพื่อสร้างความสนใจในหมู่สาธารณชนและใช้สื่อมวลชนเป็นตัวขยายผลให้เกิดการตื่นตัวทั่วโลก -ประท้วงในสิ่งที่ไม่เห็นด้วย ณ สถานที่เกิดเหตุโดยใช้วิธีหรือหិងสา	-เป็นศูนย์ประสานงานสนับสนุนทางวิชาการ ข้อมูล และการประสานงาน แก่กลุ่ม/องค์การสิ่งแวดล้อมและเครือข่ายสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น -ทำงานสอดคล้องประสานกับแผนฯ 8 -ส่งเสริมการจัดตั้งประชาคมจังหวัด -เชื่อมโยงองค์การสมาชิกเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการประมวลข้อมูล -เชิญชวนและเอื้ออำนวยให้องค์การสมาชิกประสานงานหนักกำลังปฏิบัติการในกิจกรรมต่างๆ	-ปลูกจิตสำนึกของประชาชนให้ช่วยกันรักษาเมืองไทยให้สะอาด -รณรงค์ลดปริมาณขยะ -รณรงค์แก้ไขปัญหามลพิษน้ำเข้าพระชนาแม่น้ำ -เลือกใช้สื่อประชาสัมพันธ์โครงการที่ตรงกลุ่มเป้าหมาย นำสนใจและง่ายต่อการเข้าใจ

	องค์การพัฒนาระดับนานาชาติ		องค์การพัฒนาเอกชนไทย	
	IUCN	Greenpeace	TEDNET	มูลนิธิสร้างธรรมไทย
			<ul style="list-style-type: none"> -จัดกิจกรรมร่วมกับราชการในการสร้างจิตสำนึกและความเข้าใจ ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม -เป็นศูนย์กลางประสานงานให้เกิดความร่วมมือกับรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการชี้ชวนให้องค์กรธุรกิจ สำนักวิชาการ ทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น องค์การพัฒนาเอกชน และเครือข่ายขององค์การชุมชนเข้าร่วมในโครงการต่างๆ 	
ประสิทธิภาพของงาน	-องค์การมีผู้ช่วยที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆมากมาย ทำงานด้วยใจสมัคร มีการเคลื่อนไหวในการอนุรักษ์ที่เข้มแข็ง	-การประท้วง การคว่ำบาตร การรณรงค์ผ่านสื่อและการถือป้าย เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญก่อให้เกิดสนธิสัญญาสากล คำนับสัญญา	สามารถหมั่นกำลังและการปฏิบัติการของเครือข่ายขององค์การชุมชน กลุ่มท้องถิ่นและ	-สร้างเครือข่ายองค์การด้านสิ่งแวดล้อม -เป็นศูนย์กลางรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน

	องค์กรพัฒนาเอกชนต่างประเทศ		องค์กรที่คนไทยเคยมีอยู่	
	IUCN	Greenpeace	TEDNET	ศูนย์ภูมิวิมลธรรมไทย
	<ul style="list-style-type: none"> -สนับสนุนการแก้ไขปัญหาล้างแคว -สนับสนุนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ -สนับสนุนสมาชิกให้เป็นตัวแทนในเวทีโลกเพื่อเคลื่อนไหวในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> ของรัฐบาลและการตัดสินใจในทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของบริษัทอุตสาหกรรมต่างๆ -มีความคล่องตัวสูงในการทำงานสามารถที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมได้ทันที 	<ul style="list-style-type: none"> ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในทุกพื้นที่และทุกภาคเพื่อร่วมในการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> -เป็นที่ปรึกษาวางแผนจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม-เผยแพร่สื่อและเครื่องมือในการรณรงค์-มีแนวร่วมที่เป็นเด็กและเยาวชนตามโรงเรียนต่างๆและมหาวิทยาลัย -มีกลุ่มบริษัทสมาชิกให้การสนับสนุนการดำเนินงาน
ผลงาน	<ul style="list-style-type: none"> -รวบรวมข้อมูลด้านนโยบายและกฎหมายสิ่งแวดล้อม ทำการวิจัยด้านกฎหมายแล้วเผยแพร่งานวิจัย -ช่วยเหลือในการขอร่างและจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้แก่ประเทศต่างๆ -จัดประชุมสมัชชาทุกๆ 3 ปี เพื่อจัดทำโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> -ประท้วงต่อต้านการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ของสหรัฐอเมริกาที่แอตมิกก้า -ประท้วงต่อต้านการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ของฝรั่งเศส ณ หมู่เกาะโมรูว์ ผลิตสุดท้ายฝรั่งเศสให้คำสัญญาว่าจะลงนามในสนธิสัญญาระงับการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ร่วมกับอังกฤษ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย และจีน 	<ul style="list-style-type: none"> -สนับสนุนให้เกิดประชาคมจังหวัด -จัดทำลานข่าวสาร -ร่วมสนับสนุนและประสานงานให้เกิดเวที โต๊ะกลม และประชาพิจารณ์ -เปิดเวทีติดตามผล ประมวลผล และปรับทิศทางและแนวนโยบายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 	<ul style="list-style-type: none"> -ทำให้ลดปริมาณการใช้โฟมในการประดิษฐ์กระทงหรือพวงหรีด -สร้างพฤติกรรมใหม่ของประชาชนชนชั้นทั้งขณะเป็นที่เป็นทาง -สร้างและเสริมเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้รัฐและประชาชนทำงานร่วมกัน -ให้ประชาชนร่วมพิทักษ์รักษาแหล่งน้ำของตน เช่นโครงการรักษาพระยาอภัยกับดาวิเศษ

	องค์กรพัฒนาเอกชนต่างประเทศ		องค์กรพัฒนาเอกชนไทย	
	IUCN	Greenpeace	TEDNET	วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ไทย
มีส่วนร่วมในการเตรียมการกำหนดมาตรการความหลากหลายทางชีวภาพ	<p>-อนุรักษ์ปลาวาฬ โดยประท้วงการล่าปลาวาฬ มีผลทำให้ประเทศออสเตรเลียเปิดสถานีล่าปลาวาฬและออกกฎหมายห้ามล่าปลาวาฬในเขต 320 ก.ม.และประกาศพันธะสัญญาบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และจริยธรรมห้ามล่าปลาวาฬทุกชนิด</p> <p>-ประท้วงการล่าแมวน้ำ ผลของการประท้วงทำให้เกิดประเพณีประท้วงการล่าแมวน้ำทุกๆปี</p> <p>-ประท้วงการทิ้งของเสียของโรงงานเคมีไบเออร์ เอจี ในเยอรมันนีทำให้ยุติการทิ้งสารพิษลงทะเล</p> <p>-คัดค้านการทิ้งเครื่องมือประมงน้ำมันของบริษัทเชลล์ลงทะเลโดยให้เอามาแยกชิ้นส่วนแล้วรีไซเคิล</p>		ลดปริมาณขยะ โดยแยกขยะนำมารีไซเคิล	

	องค์การที่ดูแลเอกชนต่างประเทศ		องค์การพัฒนาเอกชนไทย	
	IUCN	Greenpeace	TEDNET	สมาคมสร้างอนาคตไทย
		<ul style="list-style-type: none"> -หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่าฝนในเขตบริติชโคลัมเบียและสามารถทำให้ป่าโคมิ ของรัสเซียกลายเป็นมรดกโลก -การหาสิ่งทดแทนการใช้ฟลูออโรคาร์บอน -สนับสนุนการผลิตรถประหยัดพลังงาน -การหาสารทดแทน CFCs HCFCs และHFCsที่ใช้ในตู้เย็น 		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย